

РЕШЕНИЕ

№ 5689

гр. София, 26.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10781** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на "Оверкойн" ЕООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], Интерпред-С., оф.111Б, ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез адв.Й., против Ревизионен акт № Р-22221420006255-091-001/26.05.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 1417/13.09.2021 г. на и.д. Директор на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно отказано право на данъчен кредит в размер на 8 112,10 лв. и лихви от 43,05 лв.

Жалбоподателят оспорва отказаното му от ревизията право на данъчен кредит по фактури, издадени от "Еуратек ауто" ООД, "Лукойл България" ЕООД и "ОМВ България" ООД, като излага подробни оплаквания за незаконосъобразност на оспорения РА. Твърденията са за неправилно приложение на чл.70, ал.1, т.4 и т.5 ЗДДС от ревизиращите органи. Подателят на жалбата настоява, че със закупения автомобил е извършвал транспортни услуги, свързани с пътувания на територията на страната, при контакти с настоящи и потенциални клиенти, огледи, сервизна дейност, техническо обслужване и транспортиране на биткойн автомати. Позовава се на съдебна практика на Съда на Европейския съюз. Претендира отмяна на обжалвания акт от Съда, както и присъждане на разноските по делото. В с.з. жалбоподателят чрез адв.Х. (пълномощно на л.185) поддържа жалбата. Представя писмени бележки с

подробни съображения.

Ответникът - Директорът на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, чрез пълномощника си юк.Б. оспорва жалбата, моли същата да бъде отхвърлена и в полза на ответника да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 ДОПК. Жалбата е подадена в срок, видно от съпоставката на датите от портала за електронни услуги на НАП (л.200) – 16.09.2021 г. и датата на подаването ѝ с вх.№ 53-04-795/30.09.2021 г. Подадена е от надлежно упълномощен адвокат (л.32, л.33) и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна Съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221420006255-020-001/ 14.10.2020 г., издадена от Е. М. С., Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С., е възложена ревизия на жалбоподателя по прилагането на ЗДДС за данъчните периоди от м.юни до м.август 2020 г. ЗВР е връчена по електронен път на 27.10.2020 г., като е определено ревизията да завърши в срок от два месеца от връчване на ЗВР. Органът по възлагането е оправомощен със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С. (л.115). ЗВР е изменена със Със ЗИЗВР № Р-22221420006255-020-002/26.01.2021 г. и № Р-22221420006255-020-003/25.02.2021 г., с които срокът за извършване на ревизията е бил продължаван, като е определен краен срок за приключването ѝ до 26.03.2021 г., а със ЗИЗВР № Р-22221420006255- 020-004/11.03.2021 г. е извършена промяна в състава на ревизиращия екип.

Ревизионният доклад /РД/ по възложената ревизия под № Р-22221420006255-092-001 е изготвен на 22.04.2021 г. и е връчен по електронен път на ревизираното лице. С срещу констатациите в РД жалбоподателят е подал възражение вх.№ ТД10 ДОК 605/11.05.2021 г. Ревизионният акт, предмет на настоящото производство, с № Р-22221420006255-091-001 е издаден на 26.05.2021 г. от Е. М. С., Началник сектор "Ревизии" в дирекция "Контрол" при ТД на НАП-гр.С. – орган, възложил ревизията; и Р. Т. З., гл.инспектор по приходите в ТД на НАП-гр.С. – ръководител на ревизията. В него възражението е обсъдено и е прието за неоснователно. РА е връчен на задълженото лице по електронен път на 31.05.2021 г.

Съгласно представена декларация от управителя на дружеството, при ревизията е установено, че основната дейност на жалбоподателя за ревизираните периоди е била свързана с предоставяне на административно-правни услуги по техническо и административно обслужване на биткойн автомати на "Биткойн България" ЕООД, за което е представен договор от 04.04.2018 г. За осъществяване на дейността си дружеството стопанисва нает обект – офис в сградата на Интерпред-Световен търговски център.

Ревизията е отказала на жалбоподателя правото на данъчен кредит, както следва:

1. в размер на 8 038,33 лв. по фактура № [ЕГН]/11.09.2019 г., издадена от "Еуратек

ауто" ООД. Предмет на доставката е лек автомобил Ш. К. А..

На доставчика е извършена насрещна проверка, при която последният е представил фактурата, договор за покупко-продажба, приемо-предавателен протокол, платежно нареждане и др. От тях ревизията е установила, че е доказан фактът на придобиване на моторното превозно средство.

Установено е, че автомобилът е осчетоводен при жалбоподателя като ДМА в сметка 205-Транспортни средства. Пред ревизията дружеството е изложило твърдения, че автомобилът е бил използван за извършване на транспортни услуги по повод извършваната сервизна дейност, обслужване и транспортиране на биткойн автомати, за което представило страници от пътна книжка, условия за обслужване и техническа поддръжка, приложими схеми за поддръжка и техническо обслужване и снимков материал.

От представените доказателства се установява, че ревизираното лице е реализирало приходи в изпълнение на Абонаментен договор за административно-правни и технически услуги от 04.04.2018 г., сключен с "Биткойн България" ЕООД (л.170, прил.3). С договора "Биткойн България" ЕООД като възложител и жалбоподателят като изпълнител са се споразумели изпълнителят да предоставя на възложителя административно-правни услуги, включващи представителство и взаимодействие с различни държавни ведомства и частни дружества; консултантски, инженерни и проектантски услуги; пазарни проучвания, маркетингова и рекламна дейност; управление на търговски площи, обслужване и поддръжка на клиенти; разработка и поддръжка на Интернет страници; обслужване и техническа поддръжка на електронни устройства; счетоводни услуги; други допълнителни и съпътстващи услуги. Договорено е ежемесечно възнаграждение в размер на 4 350 лв. без ДДС. Впоследствие договорът е изменян с Анекс № 1/20.08.2018 г., с който договореното месечно възнаграждение е променено на 2 700 лв.; Анекс № 2/31.03.2020 г., с който договореното месечно възнаграждение е променено на 4 000 лв.; и Анекс № 3/31.03.2020 г. (прил.1, с.77), с който в предмета на договора са включени и транспортни услуги, а към обслужването и техническата поддръжка на електронни устройства е добавен и "техният транспорт и инкасиране".

Ревизиращите органи са посочили, че в договора не е упоменато какви са електронните устройства, подлежащи на поддръжка; не са представени доказателства за вида, количеството, собствеността, местоположението и направлението, по което са били транспортирани биткойн автоматите; в пътните книжки са записани дестинации и изминати километри, които не могат да формират извод, че пътуванията са свързани с дейността на дружеството. Органите по приходите са изложили мотиви, че ако превозът на биткойн автомати се приеме за действителен, последните трябва да се възприемат като товар и за тяхното транспортиране е необходимо да са съставени товарителници, а не пътни листове, а такива доказателства не са ангажирани. Позовали са се на свързаност между ревизираното лице и "Биткойн България" ЕООД, които се представляват от едно и също лице П. А. Ч., като и двете дружества ползват съвместно наето помещение в Интерпред-С..

Приемайки за доказано придобиването на превозното средство, чиито характеристики съответстват на дефиницията за лек автомобил, ревизията е приела, че ревизираното лице няма право да приспадне данъчен кредит за разглежданата доставка. Спорното право е отказано на основание чл.70, ал.1, т.4 ЗДДС във вр.с § 1, т.18 от ДР на ЗДДС.

2. В общ размер 73,77 лв. по фактури с предмет гориво, издадени от "Лукойл

България" ЕООД и "ОМВ България" ООД: през данъчен период м.юни 2020 г. - в размер на 12,13 лв.; през данъчен период м.юли 2020 г. - в размер на 49,24 лв.; през данъчен период м.август 2020 г. - в размер на 12,40 лв.

Ревизията е приела, че ревизираното лице няма право да приспадне данъчен кредит за разглежданите доставки, доколкото те са свързани с експлоатацията на процесното превозно средство. Спорното право е отказано на основание чл.70, ал.1, т.5 ЗДДС.

Вследствие извършените корекции на декларираните резултати по ЗДДС и на основание чл.175 ДОПК и чл.1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания са начислени лихви за забава в общ размер 43,05 лв.

Недоволен от издадения му ревизионен акт, жалбоподателят го е оспорил по административен ред и с Решение № 1417/13.09.2021 г. на и.д. Директор на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП същият е потвърден. По делото са представени доказателства за назначаване на Т. Й. Т. за и.д. Директор на дирекция ОДОП-гр.С. (л.187).

В хода на съдебното производство беше изслушана съдебно-счетоводна експертиза с вещо лице М. И., която даде заключение по следните задачи:

1. в какво се изразяват транспортните услуги, които се твърди да са извършвани е процесния автомобил; за документиране на същите има ли издадени съпътстващи документи, като договори, протоколи или други подобни; какъв е начинът на остойностяване на услугите; какво счетоводно отражение са намерили посочените документи при жалбоподателя и при получателите на услугите.
2. отчет ли е жалбоподателят приходи във връзка с въпросните услуги.
3. има ли разплащане по доставките, по какъв начин и на кои дати.
4. връзката на получените доставки на услуги с извършваната от жалбоподателя икономическа дейност през ревизирания период; има ли данни кои лица са заети с дейността по управление и стопанисване на автомобила.
5. процесният автомобил бил ли е заведен при жалбоподателя като ДМА; заплащани ли са за същия автомобил данъци и винетни такси и от кои лица.
6. редовно ли е водено счетоводството на жалбоподателя.

В хода на съдебното производство беше изслушана съдебно-техническа експертиза с вещо лице Д. С., която даде заключение по следните задачи:

1. На какви изисквания следва да отговаря средата, за да бъде извършена инсталация на устройството (в т.ч. инфраструктура, окабеляване, достъпност до захранване, интернет, човекопоток и т.н.).
2. От какво обслужване и техническа поддръжка се нуждаят устройствата за да се осигури безпроблемно функциониране.
3. Какви са приложимите схеми за поддръжка и техническо обслужване.
4. С автомобил Ш. К. А. с рег. [рег.номер на МПС] може ли да бъде извършен транспорт на устройството до съответната точка за монтаж и инсталация, за сервисна дейност и техническо обслужване; за инкасова дейност.
5. Да се извърши съпоставка на техническото обслужване, от което се нуждаят банкоматите, с които оперират банковите институции и биткойн автоматите, като се прокарат прилики и разлики в осъществяваната дейност и техническо обслужване - инсталация и поддръжка на двата вида устройства.

Съдът ще коментира експертните заключения при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от жалбоподателя: писмените доказателства, приложени с жалбата, в превод (л.331); У. на жалбоподателя с приложени доказателства за датата на връчване решението на ДОДОП (л.191); опис на спорните фактури, писмена кореспонденция с потенциални клиенти и счетоводна справка (л.207, прил.3); четливи копия на извлечения от пътна книжка (л.242); становище по указанията на Съда, дадени в с.з. от 20.04.2023 г., с приложени писмени доказателства (л.298).

Представени от ответника: доказателства за връчването на ЗВР № Р-22221420006255-020-001/14.10.2020 г. на жалбоподателя (л.204, л.241); доказателства за назначаване на Т. Й. Т. за и.д. Директор на дирекция ОДОП-гр.С. (л.187).

Представени от трети неучастващи лица: от доставчика на удостоверителни услуги "Борика" АД - информация за следните органи по приходите, на които са издадени квалифицирани електронни подписи: Е. М. С. – към 14.10.2020 г., 26.01.2021 г., 25.02.2021 г., 11.03.2021 г. и 26.05.2021 г., Р. Т. З. – към 22.04.2021 г. и 26.05.2021 г., Т. А. Ш. – към 22.04.2021 г., с представени удостоверения по реда на чл.24, ал.1, т.1 от ЗЕДЕУУ (л.202); от "Еуратек ауто" ООД като вносител на автомобилите марка Ш. относно размерите на багажното помещение на автомобил Ш. К., включително има ли възможност за сгъване на задните седалки или тяхното демонтиране в извънсервизни условия с оглед увеличаване размерите на багажното помещение; товар с какви максимални дименсии би могъл да бъде превозен в габаритите на автомобила (л.280, л.285).

По делото бяха разпитани следните свидетели:

Л. Б. Б., бил изпълнителен директор на дружеството-жалбоподател от 2018 г. до 2020 г. Свидетелят сподели, че фирмата се занимава с продажба на биткойни от битомати, намиране на помещения за поставянето им, сключване на договори за наем на помещения. Автоматите са подобни на банкоматите на банките, зареждат се с банкноти за продажба на биткойни. Те трябва да се обслужват, тъй като се зареждат с термохартия, която понякога засяда. През ревизирия период е имало само един такъв битомат, в С., като са водени преговори за поставянето и на други в страната. Свидетелят заяви, че фирмата разполага с автомобил Ш. К. за превоз на консумативите, не може да каже как се води технически, и е тип джип. Свидетелят и управителят на фирмата са се занимавали с транспортната дейност. Битоматът не е обемен, двама човека могат да го пренесат.

М. К. Ч., финансов директор в дружеството-жалбоподател. Свидетелката сподели, че основната дейност на фирмата е по сключени договори с "Биткойн България" ЕООД за комплексно обслужване на автомати за биткойн, инженерно-технически и транспортни услуги. Става въпрос за извършване на огледи във връзка с разширяване дейността на фирмата по позициониране на биткойн автомати за покупка и продажба на дигитална валута. Автоматите са позиционирани на определени търговски площи, като помещенията са под наем или собствени офиси, и изискват сервизно обслужване. Случва се да заседнат банкноти или да има проблем с интернет. Транспортните услуги се изразяват в придвижване на биткойн автомати до съответните офиси и обслужване на биткойн автомати.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма съгласно чл.120, ал.1 ДОПК и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от РД, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, но дори и наличието на такива не е в състояние да доведат до отмяна на РА на това основание предвид задължението на Съда по чл.160, ал.4 ДОПК да разреши спора по същество.

Спазен е срокът по чл.109 ДОПК с оглед надлежното образуване на ревизионното производство. Същото е образувано в рамките на 5-годишния срок за ревизираната 2020 г.

Съгласно разпоредбата на чл.112, ал.2 ДОПК ревизията може да се възлага от: т.1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или т.2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. От представената по делото Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на Директора на ТД на НАП-гр.С. (л.115) следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

В процедурата по извършване на ревизията не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доказателствата са събрани по предвидени в ДОПК способи - чрез ИПДПОЗЛ, приобщени са по съответния ред, регламентиран в закона и доказателствата, събрани в хода на предходното ревизионно производство, мотивите изцяло са основани на преценката по реда на чл.37, ал.4 ДОПК на събраните в хода на ревизията писмени доказателства за установени положителни факти.

РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл.117, ал.1 и ал.2 ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения, е връчен на дружеството по електронен път. От значение за процесния случай е, че не е възпрепятствано правото на защита на ревизираното лице и на възможността му да подаде възражение срещу РД, което ревизираното лице е сторило. Изпълнено е изискването по чл.115, ал.2 ДОПК ревизиращите органи да установят всички факти от значение за резултатите от ревизията и непосредствено да се запознаят с всички доказателства.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл.120, ал.1 ДОПК предвид препращането към мотивите на РД изцяло. РД и РА са издадени от компетентни органи, такива на които е възложено извършването на ревизията, по силата на което са компетентни по издаването на РД, както и по силата на изричното оправомощаване за издаването на РА, извършено от компетентен орган.

Съдът констатира, че РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели.

Съгласно чл.3 ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар

и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях "усъвършенстван електронен подпис" означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях; а "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. По делото са представени удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги със съдържанието по чл.24, ал.1 ЗЕДЕУУ, обосновава извод за това, че заповедта за възобновяване на ревизия и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в чл.13, ал.3 ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис.

По делото са представени справки от публичните регистри на "Борика" АД за издадени електронни подписи и удостоверения за квалифициран електронен подпис на органите по приходите, подписали както първоначалния РА, така и настоящия. Такива удостоверения са приобщени и за лицата, издали ЗВР. Съдът намира, че тези доказателства не са необходими, предвид разпоредбата на чл.25, т.1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23

юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл.52 от 01.07.2016 г., както и на чл.5, т.2, предл.2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Т.е. доказателства за КЕП не следва да бъдат представяни, макар това да е сторено от ответника в настоящото производство, а освен това са събрани и служебно от Съда.

Според чл.28, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция) доставчикът на удостоверителни услуги води електронен регистър (база данни), в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения. Последната разпоредба е доразвита в чл.37, ал.2 от Наредба за дейността на доставчиците на удостоверителни услуги, реда за нейното прекратяване и за изискванията при предоставяне на удостоверителни услуги, според която регистърът съдържа: 1. удостоверенията за квалифициран електронен подпис, които използва в дейността си като доставчик на удостоверителни услуги; 2. списък на издадените удостоверения за квалифициран електронен подпис; 3. списък на прекратените удостоверения; 4. удостоверения за време за представяне на електронен подпис, създаден за определен електронен документ, в случаите, когато такива се издават от доставчика на удостоверителни услуги; 5. информация по чл.28, ал.3 ЗЕДЕУУ. Следователно публичният електронен регистър на доставчика съдържа информация относно действащите и прекратените удостоверения за квалифицираните електронни подписи, издадени от същия.

Видно е от съдържащите се в делото справки – извлечения от информационната система, че лицата, подписали ЗВР, ЗИЗВР и РА с електронен подпис, са притежавали сертификат, издаден от B-Trust Operational CA QES, с валидност за периода на подписване на документа. Освен това от публичния регистър, поддържан от доставчика на удостоверителни услуги и достъпен на адрес: <https://www.b-trust.org/bg>, може да се извърши проверка относно наличието на издадено удостоверение за квалифициран електронен подпис. Справката в този регистър показва, че към датата на РА подписаните го лица са притежавали издадени и валидни удостоверения за професионален електронен подпис.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията, както и че органите по приходите, извършили ревизията, са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА.

На следващо място, наличието на КЕП на органите, издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, се установява по категоричен начин от приетото по делото удостоверение, издадено от трето лице, издател на КЕП – "Борика" АД. От същото се установява, че към датите на издаване на оспорения РА, заедно с приложените към него РД, ЗВР и ЗИЗВР, квалифицираните подписи са валидни и са издадени на органите по приходи, подписали електронните документи. Ето защо Съдът намира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са надлежно подписани.

Предвид гореизложеното Съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

По приложението на материалния закон Съдът намира следното:

Правният спор се свежда до това дали е право на данъчен кредит по процесните фактури, издадени от доставчиците "Еуратек ауто" ООД, "Лукойл България" ЕООД и "ОМВ България" ООД. Същите са свързани с покупка лек автомобил и гориво за същия. Страните не спорят по факта, че процесният автомобил е лек според легалната дефиниция на § 1, т.18 от ДР на ЗДДС: "лек автомобил" е автомобил, в който броят на местата за сядане без мястото на водача не превишава 5; Не е лек автомобил автомобил, който е предназначен за превоз на

товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице.

Приложенияте от ревизията материалноправни разпоредби на чл.70, ал.1, т.4 и т.5 ЗДДС предвиждат, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит, когато е придобит, внесен или е нает лек автомобил; както и когато стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на такова превозно средство. В тях е дадено правилото на закона, изключващо доставката на лек автомобил и на гориво за него от обхвата на доставките с право на данъчен кредит. Предвидени са обаче няколко изключения от общото правило, според които ал.1, т.4 и 5 не се прилагат, като относими към настоящия казус са тези по чл.70, ал.2, т.1, т.4 и т.5 ЗДДС.

В чл.70, ал.2, т.1 и т.4 е предвидена хипотеза, при която превозните средства по ал.1, т.4 се използват единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства; или стоките (в случая гориво) са свързани с експлоатацията на въпросните превозни средства;

В чл.70, ал.2, т.5 е предвидена хипотеза, при която превозните средства и стоките (в случая гориво) се използват и за дейности, различни от посочените в т.1-4 [транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба (т.1); превозните средства са предназначени единствено за препродажба (търговски наличности – т.2); стоките или услугите са предназначени единствено за препродажба (търговски наличности), включително след преработка (т.3); стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на превозните средства (т.4)], в случаите, когато една или повече от изброените в т.1-4 дейности са основна дейност за лицето.

Ето защо, за да получи отговор спорният въпрос по делото, следва да се установи използван ли е процесният автомобил "единствено за извършване на транспортни услуги" според чл.70, ал.2, т.1 ЗДДС и непосредствено свързаната с него чл.70, ал.2, т.4, доколкото не се твърди да е налице някой от другите случаи (извършване на охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги, подготовка на водачи на МПС); както и използван ли е автомобилът и горивото за него "и за дейност, различна от посочените в т.1-4, но тя е основна дейност" за жалбоподателя.

Видно е от цитираните законови норми, че и в двете хипотези на доказване подлежи положителният факт на действително извършване на визираните дейности с използването на лекия автомобил. Ето защо се налага изводът, че спорният фактически въпрос в случая се изразява в доказване фактическото извършване на указаните в закона дейности.

От гледна точка на формалната логика действителното извършване на указаните дейности съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието им, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Съгласно разпоредбата на чл.154 ГПК във вр.с § 2 от ДР на ДОПК, всяка страна е длъжна да докаже фактите, на които основава своите искания, т.е данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит, следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност. Доказателствената тежест на лицето, претендиращо право на приспадане на данъчен кредит, е да докаже при условията на пълно насрещно доказване, че са налице законоустановените предпоставки за признаване на твърдяното от него материално право.

Безспорно доказателствената тежест не е равнозначна на задължение да се представят доказателства. Принципите на обективната истина и служебно начало в съдебния административен процес, налагат Съдът да основе своите констатации за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, носеща доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по административния спор

или пък са изискани служебно от Съда. Общите правила на доказване налагат всяка страна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизирият субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че дейностите с автомобила са реално извършени.

Съдът намира, че тази част на спора жалбоподателят не се справи с доказателствената тежест и не доказа претендираното от него и отречено от ревизията право. По делото не са ангажирани убедителни доказателства в подкрепа истинността на конкретното фактическо твърдение относно реалното извършване на транспортна дейност с процесния автомобил, или извършване с автомобила (и горивото за него) и за дейност, различна от посочените в чл.70, ал.2, т.1-4, но за него тя е основна дейност.

За да откаже претендираното от жалбоподателя право на данъчен кредит по спорните фактури, органите по приходите са приели, че няма доказателства, които да установяват наличието на изключенията по чл.70, ал.2, т.1, т.4 или т.5 ЗДДС. В съдебното производство жалбоподателят също не доказа това ключово за спора обстоятелство. При липсата на убедителни доказателства в този смисъл Съдът не приема за доказано извършването на визираните в закона дейности. Нито в ревизионното производство, нито в хода на съдебното производство са ангажирани убедителни доказателства в подкрепа истинността на фактическите твърдения на жалбоподателя.

Тежестта на доказване е правото на Съда да приеме за неслучил се всеки факт за чието съществуване няма доказателства по делото. По аргумент от нормата на чл.171, ал.4 АПК, тя е приложима когато Съдът е дал указание на страната, носеща тежестта на доказване (в случая – жалбоподателя), че е длъжна да докаже релевантния факт на действително изпълнение на спорните доставки.

Още с разпоредителното заседание от 14.03.2022 г. Съдът указа на жалбоподателя, че носи доказателствена тежест да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, включително наличието за него на отреченото от ревизията право на данъчен кредит, като установи връзката на получените доставки на стоки и услуги с извършваната от него икономическа дейност през ревизирия период, обстоятелството дали процесният автомобил Ш. К. А. е лек или товарен, както и дали с автомобила са били извършвани транспортни услуги, от чие име, в чия полза и за чия сметка, като може да ангажира всички допустими доказателства. Съдът указа на жалбоподателя, че следва да установи следните конкретни обстоятелства: 1. в какво се изразяват транспортните услуги, които твърди да са извършвани с процесния автомобил; за документирани на същите има ли издадени съпътстващи документи, като договори, протоколи или др.подобни; какъв е начинът на остойностяване на услугите; какво счетоводно отражение са намерили посочените документи при жалбоподателя и при получателите на услугите; 2. отчетел ли е жалбоподателят приходи във връзка с въпросните услуги; 3. има ли разплащане по доставките, по какъв начин и на кои дати; 4. връзката на получените доставки на услуги с извършваната от него икономическа дейност през ревизирия период; има ли данни кои лица са били заети с дейността по управление и стопанисване на автомобила; 5. дали процесният автомобил е бил заведен като ДМА при него; заплащани ли са за същия автомобил данъци и винетни такси и от кои лица; 6. редовност на счетоводството на жалбоподателя.

Жалбоподателят не се справи с така указаната му доказателствена тежест.

Във връзка с установяване действителното използване на автомобила за извършване на визираните в закона дейности от съществено значение е наличието или липсата на съпътстващи документи.

Като своя основна дейност за ревизириите периоди жалбоподателят е декларирал предоставяне на административно-правни услуги по техническо и административно обслужване на биткойн автомати на "Биткойн България" ЕООД, за което е представил договор от 04.04.2018 г. Към 2018 г. предметът на договора е бил предоставяне на

административно-правни и технически услуги. Съгласно Анекс №3, в предмета на договора за ревизирания период вече са включени и транспортни услуги. Съдът обаче не може да приеме за доказано тези транспортни услуги да са действително извършени.

Казано по най-прост начин, автомобилният транспорт представлява физически процес на транспортиране на пътници или товари по шосе с помощта на моторни превозни средства. За прецизност на определението трябва да се добави, че това е целесъобразно организирана, динамична и сложна система от технически средства, съоръжения и специално подготвени за целта кадри. Според чл.367 от Търговския закон с договора за превоз превозвачът се задължава срещу възнаграждение да превози до определено място лице, багаж или товар. По силата на чл.49 от Закона за автомобилните превози с договора за автомобилен превоз на товари превозвачът се задължава срещу заплащане да превози с превозно средство до определено местоназначение товар, който изпращачът му предава.

Тъй като жалбоподателят твърди да е осъществявал транспорта за целите на икономическата си със дейност, със собствен автомобил, то е изключено да се касае за обществен превоз на пътници по реда на чл.17 във вр.с § 1, т.2 от ДР на ЗАвтП. Затова Съдът ще разгледа възможността да става въпрос за превоз за собствена сметка.

По силата на § 1, т.4 от ДР на ЗАвтП "превоз за собствена сметка" е:

б."а" - превоз на товари без заплащане, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, да се експедира неговите товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него; или

б."б" - превоз на пътници без заплащане с негърговска или нестопанска цел, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него.

За да се приеме, че е извършен транспорт, респ. че е осъществявана транспортна дейност, каквито са твърденията на жалбоподателя, следва да е доказано изпълнението на всички елементи от цитираната легална дефиниция. Т. доказване по делото не беше изпълнено. По отношение на товарите не е изпълнено изискването с автомобила да са превозени собствени товари на ревизираното лице, доколкото се твърди в някои случаи да са превозвани самите биткойн автомати, но те са собственост на "Биткойн България" ЕООД. Не е изпълнено и изискването товарът (стоките) да са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него. И за двете разновидности на превоза не е изпълнено изискването автомобилът да е управляван от водач, назначен по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът.

В зависимост от вида на товара законодателят е установил формалното доказване на договора за превоз. Така съгласно чл.50, ал.1 ЗАвтП договорът за превоз се установява с товарителница, неговата действителност не зависи от редовното съставяне или изгубване на товарителницата, но тя съставлява форма за доказване на договора. За нея е предвидено да се изготвя в три екземпляра, подписани и подпечатани от изпращача и от превозвача. Съгласно чл.4 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (КДМАПС) сключването и изпълнението на договора за превоз се установява с товарителница (CMR). Редът за изготвянето на CMR и съдържанието ѝ са регламентирани в чл.5 и чл.6, т.1, б."а"- "к", т.2, б."а"- "ж" от Конвенцията. Съгласно чл.9 КДМАПС до доказване на противното товарителницата удостоверява условията на договора за превоз и получаването на стоката от

превозвача. От тълкуването на тези две разпоредби следва изводът, че наличието на товарителница не е условие за съществуване, нито за валидността на превозния договор. Товарителницата не представлява самият договор за превоз, а е превозен документ, удостоверяващ сключен договор за превоз с цел създаване на яснота в превозните правоотношения, който придружава товара от момента на натоварването до момента на разтоварването на стоката. Международната автомобилна товарителница се издава от превозвачи, притежаващи лиценз за международен превоз на товари, който се издава съгласно чл.29 ЗАвтП и Глава II от Наредба №3 от 10.11.1997 г. на Министерството на транспорта. Съгласно разпоредбата на чл.5 от Конвенцията товарителницата се изготвя в три оригинални екземпляра, подписани от изпращача и от превозвача. Товарителница е документ, който съдържа всички подробности относно конкретната пратка и я придружава пратката през цялото ѝ пътуване. Реквизитите ѝ следва еднозначно да могат да опишат стопанската операция. В случая не са представени товарителници и Съдът намира за основателни доводите на ревизиращите органи, че ако превозът на биткойн автомати се приеме за действителен, последните трябва да се възприемат като товар и за тяхното транспортиране е необходимо да са съставени товарителници.

Наред с това за доказване на транспорта следва да се съставят и пътни листове, а такива не са представени. Това са документи, с които се документира маршрутът и разходът за гориво на конкретен автомобил. Пътният лист трябва да съдържа реквизити за: организацията; автомобила - марка, модел, рег.№; гориво, с което се движи автомобилът; дата; маршрут; километри; среден разход на 100 км; общо разход в литри; единична цена на горивото с ДДС; общо цена; водач - име, длъжност; дата; подпис; одобрил. Представените извлечения от пътна книжка на л.242 не съдържат никаква съществена информация от изброената по-горе. За същите дори не е ясно за кое предприятие са заведени и за кой автомобил се отнасят. Ето защо не може да се приеме, че пътуванията са били свързани с дейността на ревизираното лице.

Съдът съобрази, че в действащото право няма изрична нормативна уредба на подписа. С подписа се установява, че писмено обективизираното волеизявление в един документ е именно на лицето, което го е подписало. Основавайки се на тази правна характеристика на подписа, в практиката трайно е установено разбирането, че подписът съставлява саморъчно изписване на името на физическото лице или на стилизирана част от него. Само при това положение подписът може да осъществи функцията си да удостовери, че писменото обективизирано волеизявление в документа е на лицето, което го е подписало. Парафът, за разлика от подписа, не съдържа текстова (буквена) част. Ето защо сам по себе си, при липсата на каквито и да е други данни, той не е годен да удостовери авторството на едно писмено обективизирано волеизявление, така както това може да бъде правна последица от полагането на подпис – саморъчно изписване на името. За да е възможно парафът да изпълни присъщата на подписа функция, е необходимо най-малко да бъде изписано името на лицето, което го е положило, макар и това изписване на името да не е саморъчно. Тези съображения, съотнесени към конкретиката на настоящия случай, налагат да се отбележи, че в разглежданите извлечения от пътната книжка се съдържа параф, а не подпис на получателя, тъй като липсва саморъчно изписване на името или стилизирана част от него. При това положение по никакъв начин не може да се направи категоричен извод кое точно физическо лице и в какво качество е подписало пътната книжка.

На следващо място Съдът намира за недоказано местоположението на биткойн автоматите, което да наложи използването на автомобил във връзка с тяхното техническо обслужване. Така не са ангажирани доказателства за местата на поставянето им за ревизирания период. От показанията на св.Ч. става ясно, че автоматите са позиционирани на определени търговски площи, като помещенията са под наем или собствени офиси. Не са представени обаче доказателства за точните места в С. и страната, на които са били инсталирани автоматите. Дори не е доказано тези устройства първоначално да са били превозени до съответните места

за инсталиране. Св.Б. сподели, че през ревизирия период е имало само един такъв битомат в С.. Задоволителна информация в това отношение не дава и представеният на ревизията Абонаментен договор за административно-правни и технически услуги от 04.04.2018 г., защото в него лаконично е отбелязано, че се възлага поддръжка на електронни устройства. Липсва каквато и да било конкретика относно вида на тези устройства, като не е ясно дали става въпрос за компютри, изчислителни машини или други електронни апарати. Не се съдържа информация и за броя на устройствата и за тяхното местоположение.

По-нататък Съдът намира за недоказани твърденията на жалбоподателя, твърди че приходите му са формирани само от услугите по указания договор. Това твърдение се опровергава от заключението на ССЕ, според което приходите на дружеството са формирани от услуги по абонаментния договор в общ размер 12 000 лв., и от услуги към други клиенти физически лица 266,67 лв., като осчетоводяването може да се проследи от счетоводен (хронологичен) регистър на сметка 703-Приходи от услуги за ревизирия период. Нещо повече: от същото заключение се установява, че отделните дейности по в договора не са описани самостоятелно в издадените фактури и не са водени аналитични партиди на приходните сметки. Остойностяването на услугите е фиксирано на база договора и анексите, но не са предоставени допълнителни протоколи или отчети за извършени дейности, съответно не може да се установи категорично какви са извършените транспортни услуги и тяхната стойност в общата сума на издадените фактури. Не е възможно да се разграничат транспортни услуги, от останалите услуги по абонаментния договор. Не са водени аналитични партиди на приходните сметки, от което не може да се установи категорично какви са приходите от извършените транспортни дейности.

При това положение констатираното от вещото лице завеждане на автомобила като ДМА само по себе си не може да обоснове извод за използването му за транспортни услуги или за дейност, различна от посочените в чл.70, ал.2, т.1-4, но която за него представлява основна дейност.

Доколкото св.Ч. сподели, че дейността на дружеството е свързана с извършване на огледи във връзка с разширяване дейността на фирмата по позициониране на биткойн автомати за покупка и продажба на дигитална валута, Съдът анализира представените от жалбоподателя с молба от 12.05.2022 г. документи за кореспонденция с потенциални клиенти (л.207, обособени в приложение №2 по делото). Видно е от същите, че кореспонденциите датират от 2018 г., както и 2021 и 2022 г., но няма нито едно относимо доказателство към ревизирия период, който е от м.юни до м.август 2020 г.

В разпоредбата на § 1, т.18а от ДР на ЗДДС е дадена легалната дефиниция на понятието "основна дейност" - дейността на регистрираното лице, когато общата стойност на извършените от лицето доставки по една или повече от изброените в чл.70, ал.2 от закона дейности представлява повече от 50 на сто от общата стойност на всички изпълнени от лицето доставки през последните 12 месеца преди текущия месец, независимо дали са изтекли 12 месеца от регистрацията по същия закон. Недоказано по делото остана изпълнението на тези изисквания, за да се приеме, че лицето има за основна дейност транспортни услуги или дейност по чл.70, ал.2, т.1-4, която за него представлява основна дейност. Това е така именно поради неводенето на аналитични партиди на приходните сметки, както е установила ССЕ, от поради което не може да се установи категорично какви са приходите от извършените дейности. Обстоятелството, че в ТР е вписан предмет на дейност разработка и внедряване на софтуер, пазарни проучвания, проектиране и изграждане на центрове за самообслужване, наемане и отдаване под наем на автоматични устройства за достъп до нови парични системи, комплексно обслужване на фирми работещи в областта на финансовите технологии, лизинг и факторинг, търговия и други незабранени от закона дейности, не води до различен извод, доколкото там транспортна дейност не фигурира, а и не се доказва използването на автомобила в реализацията нито на тази дейност, нито на другите дейности, представляващи основна дейност на жалбоподателя.

Съдът приема за установено от вещото лице по СТЕ, че при машините за обмяна на биткойни за безпроблемна работа е необходимо да бъдат осигурявани регулярно следните действия: зареждане на банкноти в устройството; редовно почистване на вътрешните части; актуализиране на софтуера; а при нужда - заседнала банкнота или друга техническа неизправност - спешно посещение и почистване на съответния банкомат или биткойн автомат. Този извод обаче, съпоставен с недоказаното местоположение и броя на инсталираните биткойн автомати, а и изобщо именно тяхното обслужване от ревизираното дружество, не позволява да се направи положителен за жалбоподателя извод, че е доказана поддържаната от него теза, че извършваната от него дейност попада в обхвата на законовото изключение, даваща му право на приспадане на данъчен кредит.

Съдът намира за недоказано и твърдението на ревизираното лице, че е използвало автомобила за инкасо дейност – зареждане на касети с банкноти. Приложимата Наредба № 8121з-444/3.05.2016 г. за организацията и контрола по обезпечаването на сигурността на банките и финансовите институции, визира в чл.27 изисквания за транспортиране на пари и ценности на банки и финансови институции, за които не е доказано да са изпълнени в поставения за разглеждане случай. По същия начин Наредба № I-121/24.06.2004 г. за реда за организиране охраната при транспортиране на ценни пратки и товари (отм., в сила за ревизирания период), предвижда в чл.2, ал.1, че охраната на ценни пратки и товари се осъществява от търговци, извършващи дейност по чл.5, ал.1, т.4 от Закона за частната охранителна дейност или от звена за самоохрана в структурите на юридически лица. От доказателствата по делото не се установява дружеството-жалбоподател да е такъв търговец.

Съдът не споделя и В Решение от 14.07.2005 г. по дело С-434/03, в Решение от 22.03.2012 г. по дело С-153/11 и в Решение от 16.02.2012 г. по дело С-118/11 СЕС е приел, че националната юрисдикция е тази, която трябва да определи дали данъчнозадълженото лице е придобило дълготрайния актив за нуждите на своята икономическа дейност, съгласно дефиницията, дадена в чл.9, § 1 от Директивата за ДДС – "всяка дейност на производители, търговци или лица, предоставящи услуги, включително в областта на минното дело и земеделието, и дейностите на свободните професии, се счита за "икономическа дейност". Експлоатацията на материална и нематериална вещ с цел получаване на доход от нея на постоянна основа се счита по-специално за икономическа дейност". В случая ревизираното лице е завело автомобила като ДМА, от което следва намерението му да го експлоатира в икономическата си дейност. Именно в изпълнение на правомощията, дадено му от разрешенията по цитираните дела пред СЕС, Съдът намира, че ревизираното лице не попада в обхвата на изключенията по чл.70, ал.2 ЗДДС, доколкото няма данни за какви цели конкретно е използван автомобилът.

Изводът на ревизията, че ревизираното лице няма право на данъчен кредит за разглежданите доставки, е съответен на закона, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Тъй като се потвърждават задълженията за ДДС, произтичащи от непризнаване правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури, следва да бъдат потвърдят и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главното задължение.

С оглед изхода на спора направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи. Изчислено на базата на чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, то възлиза на 737,76 лв. и в този му размер следва да се присъди в полза на ответника.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на "Оверкойн" ЕООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], Интерпред-С., оф.111Б, ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Ревизионен акт № Р-22221420006255-091-001/26.05.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 1417/13.09.2021 г. на и.д. Директор на дирекция "ОДОП"-гр.С. при ЦУ на НАП, относно отказано право на данъчен кредит в размер на 8 112,10 лв. и лихви от 43,05 лв.

ОСЪЖДА "Оверкойн" ЕООД със седалище в [населено място] и адрес на управление[жк], [улица], Интерпред-С., оф.111Б, ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 737,76 лв. (седемстотин и тридесет и седем лева и 76 ст.).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: